

Posudek školitele na práci Petra Svorníka *Násilí a politično*

Práce kolegy Svorníka se věnuje tématům, které jsou v politologii a příbuzných disciplínách diskutovány často – a z dobrých důvodů. Definuje-li jedna z nejvlivnějších formulací problému předmět vědy o státu jako *monopol legitimního násilí na daném teritoriu*, zdálo se v době devadesátých let, že globalizace zpochybnila prakticky všechny komponenty této definice. Situace po roce 2001 pak byla čtena jako návrat vytěsněného i jako potvrzení tezí o proměně vztahu násilí, politické moci a teritoria.

Kolega Svorník tuto tematiku propojil s rovněž aktuálním tématem kritiky neoliberalismu, který autor spojuje s oslabováním státu. Právě zde se projevuje hlavní slabé místo práce, které spočívá v propojování příliš mnoha témat z příliš mnoha kontextů na relativně povrchní úrovni. To pro práci platí nejen tematicky, ale i zvoleným přístupem - práce se pohybuje na rozhraní politické teorie a historické sociologie, přičemž nepříliš do hloubky recipuje velmi široké spektrum autorů počínaje Thomase Hobbese přes Maxe Webera či Hannah Arendtovou až po Erika Hobsbawma a Charlese Tillyho až po Ulricha Becka a Jana Kellera.

K již dostatečně širokému tématu, které signalizuje už název, si navíc autor přidal ještě téma vztahu sociálního státu a neoliberalismu. Skoro jako by se zdálo, že autor průběžně během psaní práce měnil její téma pod vlivem různých intelektuálních mód. Skoky mezi jednotlivými autory a tradicemi jsou v jistém smyslu obdivuhodné, ovšem samozřejmě velmi problematické, protože v podstatě nereflektované. Autor nanejvýš odkazuje k jakési vcelku vágní interdisciplinárnosti (viz např. s. 13).

V celé práci tak sledujeme autorův zápas s příliš široce zvoleným tématem a příliš různorodými východisky jeho literatury. Zápas je to v jistém smyslu obdivuhodný, jsem přesvědčen, že většina studentů by v něm dopadla spíše hůře. Autor sleduje vytýčené cíle za cenu značné povšečnosti východisek, argumentů i závěrů.

Práce je psána kultivovaným jazykem. Podstatnějšími vadami na kráse jsou tu především nejasné formulace a občasná závislost na autorech, s nimiž pracuje. Například použitím pojmu „*světo-stát*“ (s. 38) je autor snad wallersteinovštější než Wallerstein.

Autor práce plně prokázal schopnost pasivní i aktivní práce s odborným textem a představil práci, která má logickou strukturu a kultivovaně prezentuje svá východiska i závěry. Hlavní problémy práce padají v tomto případě i na hlavu školitele – přispěl jsem k tomu, že si autor zformuloval patrně již příliš ambiciózní a nereálné téma a nedokázal jsem jej uhlídat, když si toto téma ještě rozšířil. Na to, jak široké téma autor zvolil, jej domnívám se zpracoval způsobem, který může na úrovni bakalářské práce obstát. Navrhuji jej hodnotit známkou *velmi dobře*.

Ondřej Slačálek